

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № 954-06-594

Дата 19 / 06 / 2019 г.

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

55
[Signature]

ДО

Г-Н КИРИЛ АНАНИЕВ
МИНИСТЪР НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

В Ъ П Р О С

от Георги Гьоков, доц. Георги Йорданов и Илиян Тимчев, народни представители
от ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме въпрос

ОТНОСНО: състоянието на психиатрията и психиатричните заболявания в Република България.

Уважаеми г-н Министър,

У нас като че ли и специалистите и неспециалистите приемат, че психиатрията е извън медицината, а въпросът за психичното здраве на българите е силно подценяван проблем. Всъщност психичното здраве на българите изобщо отсъства в здравна стратегия на държавната.

Всеки е наясно, че цялата медицина у нас се финансира по клинични пътеки (без уточнение добър или лош е този подход), а психиатрията – не! Психиатричните болници - като всички останали лечебни заведения, са търговски дружества, но се финансират по различни, не единни методики. Принудени са да формират печалба, а на пациента да се гледа като на касичка и източник на заплата за работещите в системата.

Факт е, че всички заети в сферата на психиатричната помощ са убедени, че системата е тежко деформирана и се нуждае от спешни, дълбоки и коренни промени. Като

основен проблем се очертава липсата на желание за реформа в грижите за тези болни българи и липсата на елементарна координация между здравните институции. След това като проблеми се нареждат и липсата на: регистър на хората с психически заболявания; необходими и адекватни условия в болниците; грижа след лечението и незаетите лекарски, сестрински и санитарски щатове. И следва изключително острият проблем с психично болните, които не могат да се грижат за себе си и чиито близки, без значение от причината, нямат възможността или не желаят да осигурят домашна грижа. Тези болни са в пълна безизходица. Сред българите по правило - вероятно поради това, че не се познава естеството на психичните заболявания, се шири страх от агресия от страна на психично болните. Социалната ни система не може и не осигури адекватни грижи, особено, когато се касае за тежки психични заболявания. Като цяло липсва държавна грижа и държавата ни е абдикирала от грижите за тези хора и тях много често може да ги видим около кофите за боклук, в които ровят за да съществуват.

Описанието на нерадостната картина на проблемите с психичното здраве на българите може да бъде продължено, но едва ли е нужно. Вие като министър обаче е наложително да имате отговор на следните въпроси:

- Лекуват ли се адекватно хората с психични проблеми в България? Достатъчно ли е финансирането за това лечение?

- Води ли се в България реална отчетност на хората с психични заболявания? Кога ще бъде създадена достоверна информационна система на хората с психични заболявания (вкл. на тези с тежките психични заболявания), която да дава възможност да се планират здравните услуги за тези хора и необходимите здравни разходи? Какво е становището на министерството относно изграждане на единна информационна система?

- Отчитате ли нуждата от изграждане на мрежа от дневни центрове, в които хора с психически заболявания да бъдат обслужвани, с цел социалната им адаптация?

- Какво е заплащането, което се осигурява на работещите в сферата на психичното здраве? Достатъчен ли е броят на специалистите (психолози, психиатри, медицински сестри и т.н.) и на „непсихиатричните“ специалисти (социални работници/асистенти, арт терапевти и т.н.), за да стане възможно осигуряването на грижите за болните в и извън стационарите? Мотивиращо ли е заплащането, за да се превърне в лост за подбор на кадри и за повишаване на изискванията към работещите в тази система?

- Достатъчен ли е броят на психиатричните болници и клиники в България? Въпреки убеждението ни, че битовите условия в тези клиники са лоши не само за лекуващите се лица, но и за работещите в тях: Каква е материалната база за предоставяне на психиатрични услуги?

- В контекста на значението и начина, по който се отразява грижата за психичното здраве на общата заболеваемост, как ще коментирате и оцените адекватността на доболничната психиатрична помощ?

Молим отговорът на въпроса да е в писмен вид.

Геор

доц.

Илиян Тимчев